

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Commentarii Exegetici In Apocalypsim Ioannis Apostoli

Viegas, Brás

Parisiis, 1615

Sexti sigilli de terræmotu, sole nigro, luna sanguinea, & stellis de cœlo
cadentibus explicatio. Sectio IX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39261

Psal. 132. 1.

Hebraei.

multitudine, & communiōe dicantur hoc loco sancti mirifica quadam profundi iucunditate, quas per stolas exprimi vult Primasius. Recte igitur cecinit Regius vates Psal. 132. *Ecce quā bonum, & quā iucundum habitare fratres in vnum*: quod magis adhuc explicauit duplicem adhibens similitudinē, vnam desumptam ex vnguento illo aromatico ex varijs odoribus myrrhae, cinnamomi, & balsami confectio, quo summus Sacerdos vngebatur: *sicut vnguentum*, inquit, *in capite, quod descendit in barbā Aaron: quod descendit in oram vestimenti eius*: alteram depromptam ex rore, qui montes Iudaeae aspergit, & facundat: *sicut ros*, inquit, *Hermon, qui descendit in montem Sion*. Quem locum aliqui Hebraeorum sic dispungendum existimant, *sicut ros Hermon, & sicut ros, qui descendit in montem Sion*: alij volunt ex Hermon, qui mons est propē Iordanem Libano vicinus, cū sit perpetua niue conspersus, continuū vapores ascendere, qui in rorem concreti montem Sion facundissime aspergant.

Sexti sigilli de terræmotu, sole nigro, luna sanguinea, & stellis de caelo cadentibus explicatio.

SECTIO IX.

1. **V**bi apertum fuit sigillum sextum, terræmotus magnus factus est, & sol ipse apparuit niger tanquam saccus cilicinus: luna verò facta est sicut sanguis, & stellae de caelo ceciderunt super terram, & multa alia visa sunt à Ioanne, quae sigillatim explicari debent. Hac visione iuxta eam, quam persequimur, nonnullorum interpretum expositionem describitur tempus sub Diocletiano, & Maximiano Imperatoribus, sub quibus passa fuit Ecclesia vndecimam (iuxta nostram supputationem) generalem persecutionem, quam continuauit, & perfecit Galerius, quo tempore sic exarsit in Christianos nefarium, & impium bellum, vt triginta dierum spatio ferantur decem, & septem millia promiscui sexus martyrio coronata. Itaque terræmotus immanitatem persecutionis significat, simul & diurnitatem: quo tempore innumera Ecclesiae incensae, plurimaque templa fuditus euersa, & infiniti propemodum fideles interempti fuerunt, vt suo loco fusiū explicauimus: significat etiam terræmotus totum Romanū imperium aduersus Christianos commotum fuisse, & omnes provinciarum praetores, ac praefides contra vnam Christi fidem, & religionem incitatos. Dicitur Sol factus niger tanquam saccus cilicinus, id est, vt interpretatur Lyranus, Christus, qui Sol est iustitiae, in membris suis denigratus, & iniuriōse tractatus videbatur splendorem, & diuinitatis existimationem apud infideles amisisse. Luna verò tota facta est sicut sanguis, id est, vniuersa Ecclesia sanguine Martyrum robuit, & sanguineum colorem praeferebat tot filiorum sanguine purpurata. Stellae etiam de caelo ceciderunt super terram, id est, multi viri in Ecclesia dignitate, & opinione praestantes timore mortis in fidei confessione defecerunt, in quibus fuit Marcellinus Papa, qui metu coactus Paganorum templū ingressus grana thuris super prunas imposuit: sed tamen postea penitentiam agens strenuē martyrium subiit, quemadmodum Nicolaus Pontifex scripsit ad Michaelem Imperatorem: & refertur vigesima prima distinctione, capite. Nūc autem. Emphasim verò habet similitudo, quae sequitur: *sicut fenum emittit grosses suos cum à vento magno mouetur*: grossi enim sunt flos primi temporis, & immatura, quae facile flante vento paulo vehementiore decidunt: qua similitudine indicatur eos, qui in fide defecerunt, non fuisse adhuc plenam fidei maturitatem consequutos, siquidem flante vento persecu-

Terræmotus
Ecclesiae per-
secutionem
significat.

Sol niger factus
Christus
in summi-
ritate tractatus.

Luna ut
sanguis facta
Ecclesia in
martyribus
cruenta.

Stellae cae-
les, fide-
les in fide de-
ficientes.

Emphasim
verò habet
similitudo,

tionis ceciderunt. Reliqua, quæ sequuntur, ad vim persecutionis explicandam pertinent: cœlum enim recessit sicut liber inuolutus, id est, Ecclesia, quæ cœlum dicitur, sese propter metum persecutionis occultabat exceptis paucis, qui ardentissimo fidei zelo inflammati sese martyrio offerebant, quod magis explicatur, cum subditur: *Et omnis mons, & insula de locis suis magna sunt*, quoniam in rupibus, & insulis, locisque remotioribus Christiani ad mortem quærebantur. Denique omnis ætatis, & conditionis homines in latebras, & subterranea terra loca sese metu persecutionis abdiderunt: id enim significant verba consequentia: *Reges terra, & Principes, & Tribuni, & divites, & fortes, & omnis seruus, & liber absconderunt se in speluncis, & in petris montum, & dicunt montibus, & petri: Cadite super nos, & abscondite nos à facie sedentis super thronum, & ab ira Agni*: quia videlicet existimabant fideles contra se Deum, & Agnum esse iratum, & propterea tam acerba persecutione ipsorum scelera vindicare. Atquæ hæc iuxta superiorum Doctorum sententiam de sex præcedentium sigillorum interpretatione dicta sunt, nunc communem expositionem afferamus.

Communis præcedentium sigillorum expositio commemoratur: & in primis primi, secundi, & tertij sigilli explicatio proponitur.

SECTIO IX.

Quam hæcenus tradidimus superiorum sigillorum expositionem, ij auctores, quos initio citauimus, existimant tum textui, tum instituto Ioannis magis accommodatam, & quæ hoc loco ab alijs generatim afferuntur, esse ab scopo, quem Ioannes defixit, aberrantia: quid enim, inquit, attine tferè omnia, quæ Ioannes commemorat siue de equis, siue de cornibus, siue diadematis, & coronis, generatim de hæreticis, hypoeritis, & tyrannis continuata interpretatione disputare, & nihil ab eo prædictum existimare de peculiaribus rerum euentis, temporum conuersionibus, Ecclesiæ statu, cuius tamen initia, progressum, & exitum sigillatim Ioannes prænunciandum suscepit: Itaque omnes illas generales, & metaphysico more communissimas expositiones magis putant ignorantium asyla esse, & suffugia, quàm rata, & verisimilia interpretum iudicia. Cæterum nos, qui, vt par est, communibus sententijs multum tribuimus, quamquam præcedentem de his sigillis expositionem valdè probabilem, & cum textu coherentem arbitramur, non idcirco tamen à communi sententia, & expositione discedimus: quare ne quis eam in his nostris commentarijs desideret, disertè quoque afferendam putauimus in tertio, quarto, & sexto sigillo, in quibus potissimum à superiori diffidet. In primo enim sigillo Christus est, qui sedet super equum album, id est, Apostolos: in secundo ille, qui sedebat super equum rufum, tyrannos adumbravit, qui Christianorum sanguine vniuersum orbem cruentarunt. Igitur in tertio sigillo existimant communiter interpretes tempus Hæresiarcharum fuisse à Ioanne designatum, qui post tyrannorum persecutiones nouo bellandi genere, eoque magis exitiali, ac pernicioso Ecclesiam oppugnarunt: primùmque arbitrantur per equum nigrum ipsosmet hæreticos, & Hæresiarchas accipiendos esse: per scellorem autem ipsum Dæmonem, qui hæreticos quasi equos aduersus Ecclesiam incitat. Dicitur autem habere stateram in manu sua, non dubium quin dolosam, id est, falsam iudicium, & astimationem, qua Scripturæ sacræ, & sanctorum Patrum sententias

Equus albus
Apostoli,
sigillor Christi
suis.

Equus niger
hæretici, scellor
ipsum demon